

Posudek bakalářské práce

Autor práce: **Jan Jindra**
Název práce: **Německo-španělské bilaterální vztahy 1939 - 1940**
Datum obhajoby: LS 2009/2010

Spolupráce nacistického Německa a Francova Španělska patří mezi témata v historiografii oblíbená, a to i přes svou poměrně velkou probádanost. Svědčí o tom i množství publikací nejen na španělské či německé straně, ale i v historiografii angloamerické, italské či francouzské. Jan Jindra tak před sebe postavil nelehký úkol – jak se vypořádat s ohromným množstvím sekundární literatury a různorodostí interpretací tohoto tématu.

Jako svůj hlavní cíl si v úvodu práce jasně stanovil „zhodnocení a shrnutí vývoje diplomatických vztahů“ a analýzu otázky „španělské neutrality“ na základě hypotézy, že „pokud by Franco od Hitlera dostal jasně definované záruky obnovy španělského koloniálního impéria v severní Africe, potom ani těžká hospodářská situace a další obtíže s válkou spojené by jej od rozhodnutí intervenovat nejspíš neodradily.“(s.9).

Práce je přehledně rozdělena do tří základních kapitol, které chronologicky popisují a analyzují vývoj německo-španělských diplomatických vztahů s důrazem na jejich proměny a důvody, které za změnou (mnohdy nečekanou) stály. Autor se zabývá jak ideologickou blízkostí se zeměmi Osy, tak rozebírá i ekonomickou situaci, strategický význam Španělska pro vedení války, a to jak ve vztahu k Německu (a Itálii), tak vzhledem k Velké Británii a Francii. Kapitola 1 – Mezi mírem a válkou popisuje výchozí situaci Frankova režimu v oblasti zahraniční politiky a podrobně mapuje období od dubna do srpna 1939. Kapitola 2 – První fáze války: stadium hibernace, datována září 1939 – duben 1940, analyzuje důvody pro ochlazení německo-španělských vztahů v tomto období (pakt se SSSR, útok na Polsko, nečinnost při napadení Finska) a rozebírá průběh tzv. benevolentní neutrality. Největší prostor je věnován centrální otázce (Kapitola 3 – Španělsko – nejbližší Ose i válce, datována květen – prosinec 1940), zda a za jakých podmínek bylo Španělsko ochotno vstoupit do války a jaké podmínky bylo ochotno Německu Španělsku garantovat.

Práce je faktograficky velmi bohatá, přesto se autor pokouší vždy na závěr jednotlivých kapitol a podkapitol dění zestručnit a shrnout, drží se přitom v úvodu jasně vytyčených cílů. Závěr práce potvrzuje autorovu hypotézu, že neúspěch německo-španělského jednání o vstupu Španělska do války v letech 1939-40 byl dán tím, že „obě strany sledovaly pouze své vlastní cíle, jež se vzájemně neslučovaly.“ (s. 51). Španělsku šlo o získání kolonií v Africe a ekonomickou pomoc Německa, Německo však toto nebylo ochotno garantovat s ohledem na možnost spolupráce s Vichistickou Francií (francouzské koloniální panství bylo pod její správou), která byla pro německé strategické plánování důležitější.

Práce je psaná dominantě sub specie Španělska, tomu odpovídá i použitá literatura. Autor převážně čerpal ze španělských a angloamerických sekundárních pramenů. Německá literatura je použita pouze okrajově, na což sám autor v úvodu upozorňuje a zdůvodňuje. Jak již bylo zmíněno, k tématu existují desítky prací, bližší zdůvodnění výběru prací použitých či jejich stručnou charakteristiku (z jakých pramenů vycházejí, pohled autora, směr bádání, použitá metoda), však práce Jana Jindry neobsahuje, což lze označit za hlavní nedostatek této práce. A mělo by být součástí obhajoby.

I přes výše zmíněné připomínky práce splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Navrhuji hodnotit ji známkou **v ý b o r n ě a ž v e l m i d o b ř e** v závislosti na obhajobě.

PhDr. Monika Březinová

V Praze 7. června 2010